

AARTJE LANGSTAARTJE WIL NAAR HUIS.

PETRA LOUISE MURIS

©‘AARTJE LANGSTAARTJE WIL NAAR HUIS’
Geschreven en geïllustreerd door PetraLouise Muris.
Alle werken van deze auteur zijn wereldwijd auteursrechtelijk beschermd.

Bladzij

Hoofdstuk

3	1	Aartje is verdrietig.
6	2	Pierrot wil koek.
9	3	Het verkeerde vliegveld
13	4	Het gedoe met de halsdoek.
16	5	De gevaarlijke wandeling.
20	6	Nee toch!

HOOFDSTUK 1 AARTJE IS VERDRIETIG.

Aartje Langstaartje stapte in een verkeerd vliegtuig.
De staart van dat vliegtuig was blauw, wit, rood.
De muis had zich vergist want onze vlag is rood, wit, blauw.
Hij dacht dat het een Nederlands vliegtuig was en tot zijn schrik landde die in Frankrijk.
Nu woont Aartje met Franse muisjes in een holletje onder de vloer van een landhuisje.
In dat huis woont een aardige dame, zij verwendet de muizen.

Aartje Langstaartje wil niet blijven, hij voelt zich niet gelukkig.
Hij wil heel graag naar huis.
Hij is erg verdrietig, hij piekert dagenlang.
De andere muizen kunnen dat niet aanzien, zij bedenken allerlei spelletjes om het muisje op te vrolijken.

De muizen hebben een plan,
zij willen een feestje geven voor
de Hollandse muis.
Als de dame in haar tuintje haar
thee drinkt, vragen de muizen of
zij wil helpen.
Zij rent meteen naar binnen om
een oude doek en een brok kaas
te pakken.

‘Kom maar muisjes,’ roept zij in
het Frans: ‘vandaag is het feest,
ik ben jarig.’ Dat verzint zij.
Als zij op haar stoel zit,
legt zij de doek over haar schoot.
Zij wacht geduldig totdat de

eerste muis op haar schoot krabbelt en haar feliciteren zal.
Daar is de eerste al, en al gauw de tweede. Alle muizen geven
haar een pootje.

‘En jij? Durf jij mij geen pootje te geven?’ vraagt zij aan Aartje.
‘Geef haar snel een pootje Aartje,’ piepen de Franse muizen:
‘dan krijgen wij lekkers.’
‘Wat moet ik doen?’ vraagt Aartje aan de muizen, hij begrijpt niet
altijd hun taal.
‘Klim op haar schoot en geef haar een pootje, dan geeft zij iets
lekkers. Vlug nou, we hebben trek.’

Aartje **wil** eigenlijk niet tegen de stoel opklimmen, maar hij heeft
ook wel trek in iets lekkers.

Als hij boven is, durft hij geen pootje te geven, hij blijft angstig
op de leuning zitten.

‘Geef een poot! Geef ons vrouwtje een poot!’ piepen de muizen
voor de voeten van hun vrouwtje.

‘Ach kleine muis, jij hoeft toch niet bang voor mij te zijn.

Kom maar hier, dan krijg jij kaas.’

Zij breekt het stuk kaas in kleine stukjes en schuift een stukje
naar de kleine muis.

Aartje ruikt aan de kaas: ‘mm, wat **ruikt** het heerlijk!’

Zijn neusje snuffelt trillend over het heerlijke stukje kaas.

Dan neemt hij een hapje. ‘Mm, lekker!’

‘Dit is echte Franse kaas, lekker he?’

Nu zegt Aartje voor het eerst iets tegen het vrouwtje, hij
antwoordt: ‘ja.’

‘Jij spreekt Duits,’ zegt zij: ‘ik ken wel een beetje Duits,
ik kan tot drie tellen, hoor maar: ‘ein, zwei, drei!’

Dus jij komt niet van hier, ben jij misschien verdwaald?’

Aartje begrijpt haar niet, daarom zeggen de andere muizen:

‘laat maar vrouwtje, hij moet hier maar wennen.

Binnenkort verstaat hij onze taal.’

Aartje wil niet wennen, hij wil naar huis.

‘Thuis kun je ook lekker eten,’ denkt hij: ‘en thuis is het ook
gezellig. Misschien wachten Waf-waf en Parel de hele tijd voor de
winkeldeur of kijken zij verdrietig naar buiten.

Misschien missen zij mij. Och jee, misschien zijn zij mij vergeten.

Wat zou dat erg zijn!’ Opeens weet Aartje wat hij wil.

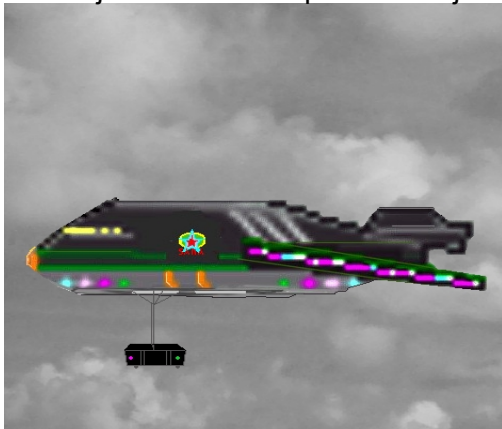
'Ik ga naar huis,' zegt hij tegen de muizen: 'ik zoek mijn huis wel, het moet toch ergens staan?'

Ik moet naar een winkelcentrum waar het altijd druk is.

Daar is een vijver waar de ganzen soms zwemmen.

Als ik Kwibus mus of Kees koolmees zie, ben ik in de buurt.

Weten jullie? Er is een park dichtbij waar nog meer vriendjes

wonen en er is ook een school dichtbij.

Vroeger hing daar een ruimteschip boven, ik moest mee.

Zij haalden mij in een hangbak naar boven. Onderweg zag ik wel duizend sterren.

Ik vloog mee naar een muizenplaneet, maar ik kon gelukkig nog wel terug.

Oei, dat was mij toch een avontuur!

Er hoeft nu geen ruimteschip te komen om mij thuis te brengen, ik moet in een vliegtuig om thuis te komen.

Weten jullie iemand die de weg naar een vliegveld weet?'

'Ja, ja!' piepen de muizen: 'Pierrot (zeg Pje roo) weet het wel te vinden. Hij weet altijd de weg.'

'Wie is Pierrot? Waar kan ik hem vinden?' vraagt Aartje.

De muizen vertellen: 'Pierrot is een hond, hij is niet zwart-wit, hij is grijs net als jij.

Pierrot komt hier soms een koekje halen, hij komt alleen als hij mag rondrennen.

Als het regent mag hij niet naar buiten, dan ligt er teveel modder.

Dan moet hij weer in bad, dat vindt zijn baas niet fijn.

Je moet nog even geduld hebben.

Jij zult moeten wachten totdat het niet meer regent.

HOOFDSTUK 2 PIERROT WIL KOEK.

De buikjes van de muizen doen pijn van het lachen, zij plagen:

‘ach Aartje, jij liegt!

Ha, ha, was jij in een ruimteschip en zag jij duizend sterren?

Jij zult een vliegtuig bedoelen! Ach joh, wij geloven jou niet!’

‘Wel! Het is **wel** gebeurd!’ piept Aartje boos: ‘ik wil **nu** naar huis!’

‘Aartje wordt toch niet boos, wacht totdat de zon schijnt.

Pierrot komt altijd hierheen. Wij vragen of hij jou wegbrengt.’

Er is een week voorbij.

Het zonnetje liet lang op zich wachten maar vandaag straalt hij weer vrolijk.

Deze dag spelen er twee muisjes in de tuin.

Zij zien Pierrot, die komt kwispelend naderbij.

‘Aartje!’ roepen zij:

‘daar is Pierrot!

Kom buiten!’

Aartje trippelt het holletje uit, de tuin in.

De hond kijkt niet naar de nieuwe muis.

Hij vraagt: ‘woef, is het vrouwtje thuis?’

‘Ja, zij is binnen,’
piepen de muizen.

De hond begint keihard te blaffen.

De muizen krabbelen aan zijn poten en schreeuwen:

‘luister eens Pierrot, voor jij naar binnengaat, willen wij jou wat vragen.’

‘Vraag maar.’ blaft Pierrot.

‘Kun jij deze muis naar het vliegveld brengen?

Hij is verdwaald, hij moet naar huis.’

‘Daar kom ik niet voor, ik kom voor iets lekkers.

Woef, heeft de vrouw lekkere koekjes in huis?’

‘Hè Pierrot doe niet zo flauw. Breng Aartje nou even weg,’
zeuren de muizen: ‘daarna krijg je koek. Goed?’
Pierrot luistert niet, hij blaft en krabbelt tegen de deur.
‘Woef, woef, vrouw!’ blaft hij: ‘ik wil koek!’

Na een tijdje gaat de deur open en Pierrot rent naar binnen.
De muizen zien Aartje verdrietig kijken, zij piepen:
‘het spijt ons Aartje, hij luistert niet naar ons.
Hij denkt alleen maar aan lekkers, wij ook trouwens, ha, ha.
Misschien ligt er nog kaas, laten wij dat zoeken.’
De kleine muis trippelt teleurgesteld het holletje in, hij zoekt niet
mee.

De vrouw opent de deur en laat de hond naar buiten.
Pierrot is blij, hij heeft een koekje gehad.
Nu snuffelt hij in de tuin, hij ruikt kaas maar die is op.
Als hij niets vindt, loopt hij naar het hek.
‘Dag muizen, woef, als het zonnetje schijnt, kom ik morgen
weer.’
‘Wacht nog even,’ schreeuwen de muizen: ‘kun jij Aartje niet
meenemen?’
‘Woef, waarom?’
‘Hij moet naar huis, misschien weet jij een vliegveld in de buurt.’
‘Woef, even denken. Ja, ik weet een vliegveld in de buurt.
Mag het morgen? Ik moet nu naar huis.’ Pierrot holt weg.

De volgende dag staat Pierrot al vroeg in de tuin te blaffen.
In het holletje klinkt gepiep want de muizen denken dat Aartje
wordt gehaald.
Aartje trippelt blij de tuin in en zegt: ‘gelukkig daar ben je.
Gaan wij?’
De hond kijkt niet eens naar Aartje, hij doet alsof hij hem niet
hoort.
‘Woef, woef, ik wil koek, ik wil koek,’ blaft hij: ‘als ik geen koek
krijg ga ik naar huis.’
Hij rent blaffend om het huis.

Als de muizen horen dat de hond hard om koek blaft,

rennen zij hun holletje uit.

‘Wat koek, jij zou Aartje toch naar het vliegveld brengen?’

‘Ik doe niets voor niets,’

blaft Pierrot: ‘ik wil eerst koek.

Woef! Daarna ga ik erover na liggen denken wanneer ik zin heb om jullie zin te doen.

Ik weet het al, ik heb geen zin.’

‘Pierrot, dat is erg flauw,

jij zou hem vandaag wegbrengen. Kijk nu eens naar Aartje?

Kijk nu eens hoe verdrietig hij kijkt?’

Pierrot kijkt naar Aartje en blaft: ‘hij heeft vier pootjes en ik ook.

Wij kunnen dus beiden lopen. Hebben jullie kaas? Ik ruik kaas.’

De muizen kijken naar de verdrietige muis.

‘Pierrot is geen aardige hond Aartje, hij denkt alleen maar aan lekkers. Ons vrouwtje heeft niet altijd lekkers.

Wij krijgen alleen iets lekkers als zij naar de markt is geweest.

Vandaag gaat zij weer.’

‘Hoe weten jullie dat?’ vraagt Pierrot.

‘Wij tellen de nachtjes.’ piepen de muisjes.

Pierrot zucht: ‘als dat zo is, blijf ik hier wachten totdat zij terug is.’

Hij gaat liggen en binnen een minuut slaapt hij.

‘Sst, hij slaapt, ik heb een plan.’ fluistert de grootste muis:

‘zie je zijn halsdoek? We binden hem vast aan de tafel.

Wie kan er een mooie knoop in zijn halsdoek maken?’

‘Ik kan dat wel,’ piept een andere muis: ‘maar dan moet ik wel hulp hebben. Waarom moet de hond vast?’

‘Hij moet beloven om Aartje naar het vliegveld te brengen.’

De muizen trippelen voorzichtig langs de hond, die doet plotseling zijn ogen open.

HOOFDSTUK 3 HET VERKEERDE VLEGVELD.

Pierrot kijkt geschrokken naar de muizen, hij laat zijn gemene tanden zien.

‘Woef, woef! Ik hoorde jullie wel! Grr, jullie zijn nare muizen. Ik wil helemaal niet naar dat vliegveld.

Jullie zeggen dat ik niet aardig ben, maar jullie zijn dat **ook** niet. Ik weet best wat jullie van plan zijn hoor!

Goed, als jullie straks voor koek zorgen, breng ik die muis voor deze ene keer wel naar het vliegveld.

Kom muis klim op mijn kop.’

Aartje is hartstikke blij en klautert op de hondenkop.

De hond is lui, hij loopt langzaam en tegen zijn zin snuffelend langs vele bomen en struiken.

‘Achter die heuvel is het vliegveld.’ blaft hij in het Frans.

Aartje begrijpt een klein beetje wat de hond zegt en lacht tevreden.

Dan kijkt hij omhoog, er vliegt geen enkel vliegtuig.

De muis denkt dat hij het misschien verkeerd begrepen heeft.

Toch blijft hij rustig op de hondenkop zitten.

‘We zijn er muis,’ blaft de hond als hij voorbij de heuvel is:

‘wij zijn er en ik hoop dat jij alleen verder gaat, ik vind het hier griezelig.’

De hond kijkt angstig om zich heen.

Aartje piept: ‘maar dit is helemaal geen vliegveld Pierrot!

Hier vliegen wel duizend muggen!

Wij zijn hier verkeerd!’

Maar de hond lijkt geen Nederlands te verstaan.

Hij schudt zich wild uit. De muis moet van zijn kop en de muggen ook.

Door het schudden valt de muis in het gras.

‘Woef jij bent er, ik ga terug. Brr wat vliegen hier veel muggen.’
De hond holt weg en kijkt niet achterom.

‘Nee Pierrot, wacht, stop!’ gilt het muisje.

Maar de hond is nergens meer te zien.

Aartje rent ook, de muggen vliegen hem achterna en prikken waar zij prikken kunnen.

‘Welke kant moet ik op,’ denkt hij paniekerig: ‘moet ik verder dat muggen-vliegveld op of moet ik terug? Moet ik links of rechts.’

Hij snuffelt in de lucht maar wordt daar niet wijzer van.

Aartje laat zijn traantjes rollen: ‘ik ben verdwaald.’ huilt hij.

Pierrot loopt achter de heuvels naar het huis waar hij altijd iets lekkers krijgt. Hij loopt de muizen tegemoet.

‘Ben jij nu al terug?’ vraagt de grootste muis verbaasd.

‘Nu krijg ik koek van jullie, dat heb ik verdiend.’

Alle muizen piepen: ‘niks koek, de vrouw is nog niet eens terug.

Waar heb jij die muis gelaten?’

Jij kunt toch nooit naar het vliegveld geweest zijn?’

Als de vrouw daar met een auto naar toe gaat, doet zij daar een langer dan een uur over.’

‘Nee Pierrot,’ zegt de grootste muis: ‘jij kunt daar onmogelijk geweest zijn. Och, och, die arme muis loopt ergens rond en weet de weg niet. Pierrot, jij bent een akelig beest!’

Pierrot loopt kwaad de tuin uit, hij moppert: ‘ik heb hem toch echt naar het vliegveld gebracht. Echt waar!’

Hij blaft: ‘op dat veld vlogen duizenden muggen, dan is het toch een vliegveld? Ik zag ze zeker toch zelf vliegen?’

‘Op een vliegveld landen vliegtuigen, geen muggen!’ roepen de muizen hem na.

Pierrot krijgt spijt, hij wist niet dat het geen echt vliegveld was.

Ondertussen trippelt Aartje verder en verder.

De kleine muis ziet niet dat er boven in een boom een grote vogel zit.

Een vogel die graag muisjes lust.

De vogel kijkt met grote ogen naar de muis die over de grote grassprietten springt.

Het muisje ziet de schaduw niet die langs hem glijdt.

De muis hoort een gemiauw, hij denkt een kat te horen, hij kijkt links en rechts. Hij weet niet dat buizerds ook miauwen. 'Mieuw, mieuw.' klinkt het.

Eer het muisje het beseft, hangt hij tussen de grote klauwen van een buizerd. Aartje piept schel, hij piept uit angst.

De grote vogel landt op een zijtak bovenin een boom. Hij heeft reuze trek en neemt de muis tussen zijn snavel.

'Au!' gilt Aartje.

De grote vogel heeft een enorme honger, hij wil de muis meteen gaan opeten.

Plots schrikt hij van een enorm geblaf onderaan de boom.

'Woef, woef! Waf grr, woef, woef, laat die muis los!' blaft Pierrot.

De hond springt wild tegen de boom, hij weet niet of dat helpt.

De buizerd wordt bang door het geblaf van het griezelige beest onderaan de boom.

Als hij opvliegt laat hij per ongeluk zijn lekkere muis vallen.

"Plof!" Aartje valt langs de takken omlaag voor de poten van de hond.

'Gelukt! Heb jij je pijn gedaan?' vraagt de hond in het Nederlands.

'Een b, beetje.' stamelt Aartje onthutst. Hij is erg in de war.

'De andere muizen zijn kwaad op mij omdat ik jou heb achtergelaten.' blaft Pierrot.

‘Dank je wel Pierrot.’ piept het muisje, zijn pootjes trillen van de schrik.

‘Ik was nog net op tijd, jij was bijna vogelvoer.

Gelukkig hoorde ik jou schreeuwen.’

‘J, ja.’ stamelt Aartje: ‘kijk die vogel is er nog steeds.’

De muis kijkt angstig naar de lucht.

‘Kijk naar boven Pierrot, hij cirkelt in de lucht.’

‘Dan ga jij deze keer maar niet op mijn kop zitten, stel je voor dat hij jou van mijn kop plukt.’

‘Ik ben bang.’ jammert Aartje.

‘Jij gaat gewoon onder mij lopen, wij lopen rustig naar het koekjeshuisje terug.’ blaft Pierrot.

Als de dieren voorbij de heuvels zijn vraagt Aartje: ‘zeg Pierrot, hoe komt het dat jij Nederlands spreekt?’

‘Ach, woef, dat is een lang verhaal. Ik maak het kort.

‘Vroeger heette ik Astor, ik had vroeger veel Nederlandse baasjes. Die vonden mij te druk, ik gehoorzaamde niet.

Daarom moest ik vaak naar een dierenasiel.

Daar stopte zij mij in een kooi.’ moppert de hond.

Ik heb een nieuwe naam, dat komt omdat ik bij een andere baas woon. Daarom spreek ik nu Frans.

Pierrot kwispelt blij. ‘Ik ben een tevreden hond.’

Aartje vertelt dat hij ook in een kooitje woont en dat zijn vriendjes Parel de kat en Waf-waf de hond ook uit een dierenasiel komen. Hij vertelt dat hij hen graag weer wil zien omdat hij ze mist.

HOOFDSTUK 4

HET GEDOE MET DE HALSDOEK.

‘Weet je,’ blaft Pierrot: ‘ik bedacht net een plannetje. Ik heb een gevleugeld vriendje. Jij wil toch vliegen? Ik vraag hem of hij jou naar het vliegveld brengt. Een echt vliegveld waar vliegtuigen vliegen.’

‘Dat zou fijn zijn,’ zegt Aartje hoopvol: ‘wanneer ga jij het vragen?’

‘Straks, zodra jij thuis bent, ik bedoel in mijn koekjeshuis. Kijk muis, daar is mijn koekjeshuis, zie jij het?’

Toe, loop wat sneller, dan kun je daar lekker slapen, dan ga ik mijn vriendje zoeken.’

Alle muizen komen Aartje begroeten als hij de tuin intrippelt.

‘Waar was jij, waar had Pierrot jou achtergelaten?’

‘Vlakbij een plas,’ legt Aartje uit: ‘daar waren duizenden muggen. Er was ook een hele grote vogel die mij als hapje zag.

Ik was zo bang, gelukkig kwam Pierrot mij redden.

Hij is nu zijn vriendje gaan zoeken, die brengt mij naar het vliegveld.’

‘Dat zou geweldig zijn Aartje. Is dat ook een muis?’

‘Hij is gevleugeld,’ piept Aartje: ‘dus zal het wel een vogel zijn.’

‘Deze dag is bijna voorbij, straks is het donker Aartje.

Misschien is het een vleermuis, die vliegen ‘s nachts.’

‘Ben ik zolang weggeweest?’

‘Jij was wel een poosje weg, ja.

Ons vrouwtje is weer thuis en daarom zijn wij blij.

Kom gauw binnen Aartje, wij hebben iets lekkers gekregen.’

Net als Aartje het holletje inloopt, staat Pierrot opeens in de tuin, hij blaft: ‘ik heb het gevraagd muis, nog even geduld.

Jij wordt morgen gehaald zodra het licht is.

Ik ga niet met jullie mee, dus neem ik nu afscheid van jou.

Dag muis!’

Aartje is opgewonden, het lekkers krijgt hij niet door zijn keel.

‘Morgen wordt ik weggebracht. Morgen moet ik vroeg opstaan.’

Die nacht slaapt de kleine muis slecht, hij is bang dat hij niet op tijd wakker is. Hij piekert de hele nacht.

‘s Ochtends trippelt een vogel voor het muizenhol, hij fluit: ‘ik kom een muis halen.’

Aartje is net inslaap gevallen, het is nog donker.

‘Jij wordt gehaald,’ piepen de muizen: ‘wordt wakker!

Er staat een vogel buiten met de halsdoek van Pierrot.

Wij denken dat jij erin moet kruipen.’

Aartje wrijft in zijn oogjes. Hij heeft nog slaap.

De muizen schudden Aartje goed wakker: ‘schiet op, hij wacht op je. Kom nou, straks vliegt hij weg!’

‘Word ik al gehaald? Tjonge, wat vroeg!’

Aartje trippelt naar buiten.

‘Dag meneer,’ zegt hij tegen de spreeuw met het rode doek tussen zijn snavel: ‘mag ik met u mee?’

De spreeuw legt het doek neer.

‘Ik weet niet hoe ik je mee moet nemen, ik zie dat jij nogal groot bent. Jij past niet op mijn rug.

Waarvoor ik die lap mee moest nemen, weet ik ook niet.’

‘Ik denk dat Aartje erin moet,’ zegt de grootste muis: ‘ik denk dat wij het doek moeten uitspreiden en Aartje erin moeten rollen als een overheerlijke pannenkoek.’

Aartje lacht.

‘Aan het werk jongens!’ piepen de muizen.

Aartje wordt in de halsdoek gerold.

‘Til het doek op vogel, hij zit erin.’ joelen de muizen.

De spreeuw probeert het doek op te tillen maar Aartje is te zwaar, hij valt eruit.

‘Ik ben niet sterk genoeg,’ jammert de spreeuw: ‘het lukt niet.’

‘Dan doen wij het anders,’ piept de grootste muis: ‘ons vrouwtje moet maar wakker worden, zij moet ons helpen.’

‘Liever niet,’ zegt de spreeuw: ‘ik ben bang voor mensen.’

De grootste muis sust: ‘jij **hoeft** voor haar niet bang te zijn, zij is **echte** dierenvriend.

Laat zij het nu maar oplossen, daar is zij een kei in.’

De grootste muis verdwijnt in het huis en even later gaat de voordeur van het huis open.

'Zeg maar wat ik moet doen.' zegt het vrouwtje.

'De muis moet met de vogel mee, maar de vogel kan het doek niet dragen.'

'Dan bindt jij het doek toch om de vogel? Net zoals ik mijn riem draag?'

'Kunt u dat niet doen? Wij zijn daar niet goed in.' jammert de grootste muis.

De vrouw pakt het doek en rolt die op.

'Kom vogel.' zegt zij. De spreeuw komt niet dichterbij.

Daarom zegt de grootste muis tegen de spreeuw: 'zij moet het doek maar bij mij omdoen. Dan kun jij zien hoe lief zij is en hoe zij het doet.'

De vrouw knoopt voorzichtig het doek om de muis.

'Het doek is te groot,' zucht zij: 'ik scheur het doormidden.'

'Durf jij nu ook? vraagt de muis.

De spreeuw hipt dichterbij.

De vrouw knoopt het doek om de vogel en stopt Aartje ertussen.

De spreeuw fladdert op een muurtje.

'Dag muizen, dag vrouwtje!' piept Aartje.

'Ik hoop dat ik kan vliegen,' zucht de spreeuw: 'want jij bent erg zwaar.'

Hij klappert met zijn vleugels en vliegt een boom in.

'Alle besjes, wat ben jij zwaar! Maar het lukt me wel.

Ik vlieg van boom tot boom, net zolang totdat wij er zijn.'

Aartje heeft er meteen spijt van, hij hangt ongemakkelijk in het doek.

HOOFDSTUK 5 DE GEVAARLIJKE WANDELING.

De spreeuw vliegt van boom tot boom.

Uiteindelijk blijft hij puffend zitten.

‘Ik kan niet meer!’ puft hij: ‘ik moet hier even uitrusten.

Jij hangt aan mijn buik, het valt niet mee om je te dragen.’

Hij doet zijn oogjes dicht.

De muis kan zich haast niet verroeren, hij hangt stevig in de draagdoek.

Ook hij puft, hij puft omdat hij er ongemakkelijk in hangt.

Het liefst wil hij eruit, maar wie kan hem eruit halen?

‘O jee,’ denkt de muis: ‘daar heb ik niet aan gedacht.

Wie kan mij hieruit halen? Als wij straks op het vliegveld zijn, moet ik uit het doek, ik kan er niet uit.

Help! Dat vliegtuig vertrekt zonder mij!’

Hij piept zo hard dat de spreeuw er wakker door wordt.

‘Wat is er!’ fluit die geschrokken.

‘Ik moet hieruit, o jeetje ik zit vast, dit doek zit te strak!’ jammert de muis in paniek. Hij probeert zich uit het doek te bevrijden.

‘Niet doen!’ fluit de vogel, maar het is al te laat.

De vogel tuimelt met Aartje nog in het doek van de boomtak in een struik onderaan de boom.

‘Het doek is los,’ fluit de vogel: ‘nu jij uit het doek bent, moet jij mij helpen om dat doek af te doen want er zit nog één knoop in. Maak jij die eens los?’

Aartje zet zijn tanden in het doek maar hij krijgt de knoop niet los.

‘Kun jij met dat doek vliegen?’ vraagt de muis.

‘Ik zal het proberen.’ De spreeuw vliegt op en komt even later terugvliegen. ‘Ja, het gaat. Ik ga terug, dan kan de vrouw dit doek afdoen. Redt jij het alleen? Want ik kan jou niet meer meenemen.’

‘Ik moet wel!’ zucht Aartje, hij vraagt: ‘weet jij soms in welke richting ik moet lopen?’

‘Ga voorlopig maar rechtdoor.’ fluit de spreeuw en vliegt weg.

Daar staat de muis, midden in een vreemd land waar hij de weg niet kent.

'Ik moet voorlopig rechtdoor, dat doe ik dan maar.' zucht hij. Af en toe kijkt hij omhoog of hij een enge vogel kan ontdekken. Aartje weet niet dat er nog meer gevaren op de loer liggen. De muis is alleen het gevaar van het autoverkeer en katten gewend, maar niet van wilde dieren.

Er lopen vossen in de buurt. Vossen die muisjes lusten. De muis heeft niets in de gaten. Hij trippelt op zijn gemak door het hoge gras en de struiken. Aartje snuffelt hier en snuffelt daar. Omdat de muis honger heeft eet hij zoete besjes. 'Lekker!' Hij zoekt in de omgeving naar meer.

Oei, wat schrikt Aartje als hij opeens "hebbes!" hoort en opgetild wordt. De muis piept schel. Hij hangt deze keer niet in de klauwen van een buizerd. Het kleine muisje hangt in een spitse vossenbek. De muis denkt dat zijn laatste uurtje geslagen heeft, hij is bang dat hij ditmaal wel

opgegeten zal worden.

De vos neemt hem mee naar zijn hol en gooit hem in zijn nest tussen zijn hongerige kindertjes.

Omdat de vos nog meer eten moet zoeken, rent hij zijn hol uit.

De kleine vosjes vechten om het lekkere hapje.

Daarom heeft Aartje de kans om uit het nest te klauteren.

Hij vlucht het hol uit.

Buiten klimt hij in een boom.

De muis blijft bibberend op een tak zitten, hij durft er niet van af te komen. Hij wacht totdat het helemaal donker is.

Als midden in de nacht de vossen slapen, hoort Aartje een uil maar die is gelukkig ver weg.

De muis klautert uit de boom en springt door het hoge gras.
Hij weet niet waarheen, hij ziet bijna niets in het donker.
Hij snikt: 'w, was ik maar op het vliegveld. Als ik thuis ben, blijf ik binnen. Ik ben bang, het is niet fijn buiten!'

Aartje huult, moppert en klaagt, hij bibbert en klappertand van bangigheid.

De muis denkt dat hij nooit meer thuis zal komen.

De dieren in Frankrijk verstaan Frans maar Aartje weet maar een paar woordjes. Hij denkt dat niemand hem begrijpen zal.

Net als hij een lekker nootje tussen de graspollen vindt, dreigt er opnieuw gevaar.

Een enorme giftige slang rolt zich uit en glijdt ratelend en sissend op het muisje af. Hij heeft honger. Aartje is het eerste hapje dat hij tegenkomt.

De kleine muis blijft van schrik stokstijf staan.

Gelukkig weet de kleine muis dat hij snel moet vluchten.

Hij weet hij dat hij in groot gevaar is en klautert opnieuw in een boom.

De slang geeft het niet op, hij gaat ook in de boom.

Hij heeft de muis geroken en daarom gaat hij hem achterna.

De muis ziet er voor hem heerlijk warm en smakelijk uit.

'Nee, nee!' gilt Aartje trillend van angst. De slang is dichtbij.

Zijn gegil wordt opgemerkt door een vleermuis, die vliegt in de boom en redt het kleine muisje.

Hij vliegt naar een andere boom en houdt de kleine muis met zijn scherpe tandjes stevig vast.

In die boom hangen heel veel vleermuizen ondersteboven.

Zij bekijken de kleine muis, zij zijn erg nieuwsgierig.

'Wat is dat een vreemde vleermuis, ha, ha, hij heeft geen vleugels.' grinniken zij.

Aartje verstaat hen niet, hij wringt zich los en valt naar beneden.

‘Het is een baby, wij moeten hem voeren. Als wij hem voeren groeien zijn vleugels.’

De vleermuis die Aartje zojuist gered heeft, vliegt op hem af en duwt een torretje in zijn bekje.

‘Jij moet weer in de boom schatje, op de grond is het veel te gevaarlijk voor een baby.’

Hij pakt de muis stevig bij zijn nek vast en brengt hem weer in de boom.

‘Nee, nee, ik ben geen vleermuis, ik ben een veldmuis!’ schreeuwt Aartje.

Maar het helpt hem niets.

De vleermuizen verstaan geen Nederlands en Aartje verstaat hen niet.

Alle vleermuizen hangen aan hun achterpootjes aan een boomtak.

Omdat Aartje niet aan zijn achterpootjes kan hangen, houdt de vleermuis hem stevig vast.

Aartje bengelt in de lucht, ver boven de grond aan zijn nekvel.

Af en toe wordt er een insect in zijn bekje geduwd.

Aartje durft zich niet los te wurmen, hij is bang dat hij weer valt en zijn pootjes breekt.

Hij heeft geen honger meer.

Nu de lucht langzaam licht kleurt vouwen de vleermuizen hun vleugels.

Omdat die als een warm dekbedje dicht zijn gevouwen vallen zij in slaap.

“**Plof.**” Plotseling ligt Aartje onderaan de boom in het gras.

De kleine muis denkt: ‘ik ben weer op de grond en ik heb niets gebroken en ik voel geen pijn. Ach, ach, dat was mij een nacht.

Nu ga ik het vliegveld zoeken.’

HOOFDSTUK 6

NEE TOCH!

De muis kijkt rond of er geen dieren zijn die op hem loeren.
Hij kijkt omhoog en om zich heen.
Wat is hij blij dat hij geen enkel eng beest ziet.
Aartje rent zo hard hij kan.
Hij denkt dat hij aldoor rechtuit trippelt, maar dat is niet waar.
De muis rent in bochten en kringetjes.
Dat komt omdat hij hier en daar iets te eten vindt.
'Ik heb al zo'n groot stuk gelopen, ik denk dat ik bijna bij het vliegveld ben.'
Hij kijkt omhoog en ziet een vliegtuig overvliegen, het vliegt erg hoog.
De muis heeft er helemaal geen verstand van of een vliegtuig hoog of juist laag vliegt vlakbij een vliegveld.
Hij rent in dezelfde richting en kijkt enkel omhoog.
'Waar is het vliegtuig gebleven?
Het vloog door een wolk maar nu zie ik het niet meer.'
Hij zucht: 'Grutjes, waar is dat vliegveld toch!' Hij rent nog sneller.

In de verte groeien grashalmen, er zitten zaadjes aan.
Aartje rent ernaartoe.
'Mm, lekker.' denkt de kleine muis en peuzelt ervan.
Als hij lekker heeft gegeten trippelt hij weer verder.
Wat ziet hij nu? Wat ziet hij in de verte?
Aartje ziet water, hij ziet een hele grote plas.
Het is een groot meer, hij zal eromheen moeten lopen.
Vol goede moed loopt het muisje naar het meer en trippelt langs de oever.
Hij schrikt als hij dansende muggen ontdekt.
'Nee toch? Weer een muggen- vliegveld?' piept de muis.
De muggen dansen boven het meer.
Aartje wordt bang maar denkt: 'ik moet hier toch omheen, anders kom ik nooit bij het vliegveld.'

Hij wil net aan zijn wandeling beginnen als hij opeens oog in oog staat met Pierrot.

‘Woef!’ blaft die.

‘Pierrot, wat doe **jij** hier!’ roept Aartje verbaasd: ‘wat ben **jij** ver

uit de buurt! Moet jij niet naar huis?’

‘Woef, ik zoek mijn vriendinnetje, zij loopt hier ergens. Ik zie haar niet.’ De hond is net zo verbaasd als de muis.

Aartje piept: ‘hier is ergens het vliegveld. Ik zag daarnet al een vliegtuig.

‘Woef, ha, ha, zie jij dan niet waar je bent? Jij bent weer bij de muggen. We stonden een tijdje terug aan de overkant.

We hebben geluk dat die muggen boven het water zweven.

Jij bent weer op het verkeerde vliegveld, wat een mop!’

De hond kwispelt omdat hij lol heeft.

Maar de muis is niet blij, hij jammert: ‘ben ik dan in een rondje gelopen? Hoe kan dat, ik heb urenlang gelopen en aldoor maar rechtdoor!’

Pierrot heeft het niet meer, die schatert: ‘woef, woef, woef, ha, ha, domme muis, je bent weer terug bij af.

Ga mee naar het koekjeshuis, dan kun jij uitrusten.

Kom, klauter op mijn kop dan hoeft jij niet te lopen.

Mijn vriendin zie ik toch nergens, misschien is zij naar huis.

Jij moet ook naar huis, naar mijn koekjeshuis.

Wat zullen de muizen gek opkijken als zij jou zien.

Luister eens? De volgende keer vraag jij aan de vrouw of zij met vakantie naar Holland gaat. Laat haar in jouw stad vakantie vieren.’ blaft Pierrot.

Aartje is blij dat hij op de hondenkop zit.
Pierrot loopt langzaam snuffelend naar het koekjeshuis.
Als de muizen Aartje zien, vragen zij wat er aan de hand is.
Pierrot grinnikt: 'woef, hier is die domme muis weer,
hij heeft aldoor rondjes gelopen.
Woef, gelukkig kwam ik hem tegen, anders liep hij daar nog
steeds rondjes.'
Nu lachen alle muizen. Ze lachen om Aartje.
Die kijkt verlegen en piept zielig: '**toch** wil ik naar huis.'
'Vraag het aan de vrouw,' zegt Pierrot: 'de muizen zullen jou
daar wel mee helpen.'

En dat gebeurt ook.
De vrouw belooft Aartje thuis te brengen, maar dan moet hij wel
even geduld hebben.
Als zij vakantie heeft, wil zij naar Holland.
Zij wil tulpen en molens zien en Goudse kaas eten.
Zij wil het strand en de zee zien en Aartjes winkelcentrum.
Het muisje is heel blij, hij verheugd zich op de zomer, dan ziet hij
zijn vriendjes weer.

EINDE.

